

Het derde middel is ontleend aan het volledig ontbreken van motivering, daar de Raad slechts heeft vastgesteld dat er geen gekwalificeerde meerderheid was om het voorstel van de Commissie volgens artikel 3 van bijlage XI aan te nemen, zonder uiteen te zetten waarom hij afweek van dat voorstel. Dit middel betreft zowel de aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen alsook de vaststelling van de nieuwe aanpassingscoëfficiënten.

- 2) Zo ja, moeten de artikelen 10 en 10 bis van de richtlijn dan aldus worden uitgelegd dat een geneesmiddel dat overeenkomstig artikel 10 bis van de richtlijn is geregistreerd als geneesmiddel dat reeds in de medische praktijk wordt gebruikt, kan worden gebruikt als referentiegeneesmiddel in de zin van artikel 10, lid 2, sub a?

(¹) PB L 311, blz. 67.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts (Letland) op 4 maart 2013 — AS „Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija en Zāļu valsts aģentūra

(Zaak C-104/13)

(2013/C 123/20)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AS „Olainfarm”

Verwerende partijen: Latvijas Republikas Veselības ministrija en Zāļu valsts aģentūra

Intervenierende partij: AS „Grindeks”

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 10 of een andere bepaling van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (¹) aldus worden uitgelegd dat de producent van een referentiegeneesmiddel een subjectief recht heeft op het instellen van beroep tegen het besluit van de bevoegde autoriteit waarbij een generiek geneesmiddel van een andere geneesmiddelenproducent wordt geregistreerd en als referentiegeneesmiddel het door de producent van het referentiegeneesmiddel geregistreerde geneesmiddel wordt gebruikt? Anders gezegd, heeft de producent van het referentiegeneesmiddel krachtens deze richtlijn het recht zich tot de rechter te wenden om te doen nagaan of de producent van het generieke geneesmiddel rechtmatig en deugdelijk naar het door de producent van het referentiegeneesmiddel geregistreerde geneesmiddel heeft verwezen overeenkomstig het bepaalde in artikel 10 van de richtlijn?

Beroep ingesteld op 6 maart 2013 — Europese Commissie/Republiek Finland

(Zaak C-109/13)

(2013/C 123/21)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, O. Beynet en I. Koskinen)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Finland de krachtens artikel 49, lid 1, van richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door voor het Finse vasteland niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om artikel 2, leden 1, 2, 5, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 28 tot en met 35, artikel 3, lid 5, sub a, en lid 9, sub c, artikel 9, leden 1, 2, 3, 7, 9, 10 en 12, de artikelen 10 en 11, artikel 12, sub d en h, de artikelen 13 en 14, artikel 16, lid 1, tweede en derde volzin, en leden 2 en 3, de artikelen 17 tot en met 23, artikel 25, lid 1, artikel 26, lid 2, sub c, derde en vierde volzin, sub d, tweede en vierde volzin en lid 3, artikel 29, artikel 35, leden 4 en 5, artikel 36, sub a tot en met e, g en h, artikel 37, lid 1, sub b tot en met u, lid 3, lid 4, sub b en d, leden 5 en 9, artikel 38, lid 1, artikel 39, leden 1, 4 en 8, artikel 40, leden 1, 2, 3, 6 en 7, alsmede bijlage I, lid 1, sub a, zesde en achtste streepje, sub d, f en j, van deze richtlijn in nationaal recht om te zetten of deze in elk geval niet aan de Commissie mee te delen en door de provincie Åland niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de omzetting van de genoemde richtlijn in nationaal recht of in elk geval deze niet aan de Commissie mee te delen;

- de Republiek Finland overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU veroordelen tot betaling van een dwangsom van 32 140,80 EUR per dag, die vanaf de dag van de uitspraak in de onderhavige zaak van toepassing wordt;
- de Republiek Finland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 3 maart 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 211, blz. 55.

Beroep ingesteld op 7 maart 2013 — Europese Commissie/ Republiek Finland

(Zaak C-111/13)

(2013/C 123/22)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, O. Beynet en I. Koskinen)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Finland de krachtens artikel 54, lid 1, van richtlijn 2009/73/EG het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van Richtlijn 2003/55/EG ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door voor het Finse vasteland niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om artikel 2, leden 1, 2, 4 tot en met 18, 20, 22 tot en met 36, artikel 3, lid 3, eerste tot en met derde volzin, en lid 6, sub b, artikel 12, artikel 13, leden 1,

2 en 5, artikel 15, leden 1 en 2, artikel 16, lid 1, tweede volzin, leden 2 en 3, artikel 25, lid 1, artikel 33, artikel 36, lid 4, sub 2 en 4, leden 6 en 8, lid 9, lid 3, artikel 39, lid 4, sub a en b, lid 5, sub 1-a en -b, en sub 2, tweede volzin, artikel 40, sub a tot en met e, g en h, artikel 41, lid 1, sub b, c tot en met f, h tot en met q, en s tot en met u, lid 4, sub b en d, lid 6, sub a, leden 7, 9, 10, 11 en 12, artikel 42, lid 1, artikel 43, leden 1, 4 en 8, artikel 44, leden 1, 2, 3, 6 en 7, alsmede bijlage I, lid 1, sub a, zesde tot en met achtste streepje, sub b, d, f en h, en lid 2, van deze richtlijn in nationaal recht om te zetten of in elk geval door deze niet aan de Commissie mee te delen;

- de Republiek Finland overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU veroordelen tot betaling van een dwangsom van 28 569,60 EUR per dag, die vanaf de dag van de uitspraak in de onderhavige zaak van toepassing wordt;

- de Republiek Finland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 3 maart 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 211, blz. 94.

Verzoek om advies, krachtens artikel 218, lid 11, VWEU, ingediend door Europese Commissie

(Advies 1/12)

(2013/C 123/23)

Procestaal: alle officiële talen

Verzoekende partij

Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Hermes en H. Krämer, gemachtigden)

Advies 1/12 wordt doorgehaald in het register van het Hof.